

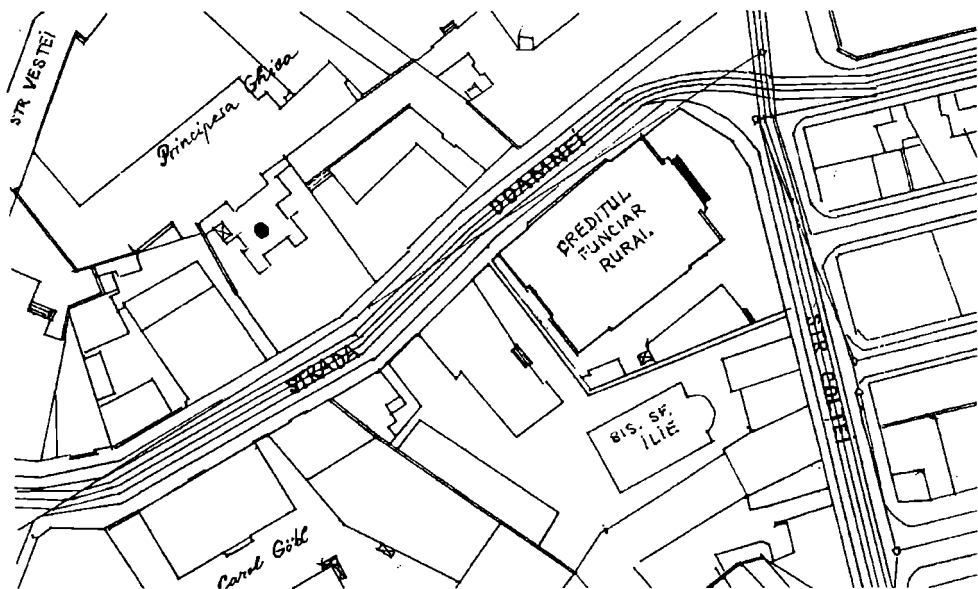
PALATUL „CREDITUL FUNCICIAR RURAL”

Carmen CONSTANTINESCU
Simona Denisa OLTEANU

Prima mențiune privind terenul pe care se va construi acest imobi apare în „Planul Bucureștilor” executat de maiorul baron Rudolf Artur Borroczyn, în anul 1852.

În baza „Cărții Funciare”¹ din 27 aprilie 1938, cea mai veche mențiune privind imobilul este consemnată prin înscrierea pe baza posesiunii și cu titlul de cumpărare de la „Eforia Spitalelor Civile”, la 1 noiembrie 1874 și 3 mai 1875. Această înregistrare s-a făcut conform actului de vânzare eliberat de „Eforia Spitalelor Civile”, la 20 februarie 1876.

Prin procesul verbal nr. 386, din 15 februarie, 1940, se acordă dreptul de proprietate în favoarea primei societăți civile de „Credit Funciar Rural”, cu sediul în București, b-dul C. Brîncoveanu nr. 27, colț cu strada Doamnei nr. 22.

Planul cadastral al armatei – 1911

Conform „Cărții Funciare”, la data încheierii procesului verbal 15 februarie 1940, pe teren se aflau trei corpuri de case și patru curți interioare.

Primul corp construit la stradă era compus din: subsol, parter care cuprinde un hol mare și 11 camere și un etaj cu o sală mare și 13 camere.

Al doilea corp construit în partea dreaptă era compus din: subsol, parter cu șase prăvălii – fiecare cu mezanin și trei etaje cu câte nouă camere.

¹ „Fondul – Cartea funciară”, Filiala Arhivelor Statului Municipiului București.

Al treilea corp, numit „Clădirea Tezaurului“, era compus din: trei etaje fiecare formând o sală mare.

Acest complex de clădiri era amplasat pe parcela 77/6 și avea o întindere de 1 611 m².

Imobilul al cărui documentar l-am realizat este al doilea din cadrul complexului de clădiri descrise mai sus. Acesta denumit „Palatul Creditului Funciar Rural“ a suferit transformări în anii 1925 - 1926, efectuate de arhitectul șef al Ministerului de Interne – Paul Smărândescu.²

Casa „Creditul Funciar Rural“ – 1925

Clădirea cu prăvălii și birouri ale societății a fost supraetajată parțial, exceptând fațada din Str. Doamnei nr. 22.

Începând de la construirea inițială a imobilului și până astăzi, denumirea bulevardului pe care este amplasat a cunoscut diferite denumiri: în 1918 – „str. Colței“, nr. 27³; în 1938 – „b-dul I.I.C. Brătianu“, nr. 27⁴; în 1940 – „b-dul Regele Albert I al Belgiei“, nr. 27⁵; în 1944 – „b-dul C. Brîncoveanu“, nr. 27⁶; în 1950 – „b-dul 1848“, nr. 10 și în ziua de azi „b-dul I.C. Brătianu“, nr. 10. Adresa acestei clădiri apare de fiecare dată colț cu Doamnei, nr. 22.

² Smărândescu Paul, *Lucrări de arhitectură 1907-1942*, Tipografia „Universul“, București, 1942.

³ *Anuarul Bucureștilor* – 1918, Editura Jacques Roth, București 1918.

⁴ *Anuarul de adrese din cuprinsul Municipiului București* – 1938, Editura Rudolf Mosse S.A., București, 1938.

⁵ *Ghidul minune, Călăuza străzilor din București și din comunele suburbane* – 1940, Editura „Ghidului“, București, 1940.

⁶ *Cartea de telefoane*, București, martie 1944.

Ca o consecință a naționalizării din anul 1950 imobilul este înscris ca fiind „Creditul Funciar Rural“ pe b-dul 1848, nr. 10 – colț cu str. Doamnei, nr. 22, având 5 apartamente.

De la naționalizare și până în prezent în clădire au funcționat mai multe instituții de stat, printre care și Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții (1952–1959) care deținea o bibliotecă de specialitate.

Casa Creditului Funciar Rural – după 1952

Conform fotografiilor, diferențele privind aspectul arhitectonic dintre perioada interbelică și perioada actuală sunt foarte mici. Imobilul este construit în stilul eclectic cu influențe ale arhitecturii neoromânești, în special la ancadramentele ferestrelor și la parapetii de la balcoane.

SUMMARY

The “Rural Land Credit” Palace

**by Carmen Constantinescu
and Simona Denisa Olteanu**

The building, raised after the year 1875, represented a beautiful example of typical “French” architecture common in Bucharest by the end of the XIXth century. In 1925, one of the façades was sacrificed, so that the architect Paul Smărăndescu could build a new wing of the establishment for the extended bank.